

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 198. Hæreticus absolutus pro foro conscientiae an & qualiter adhuc puniri possit pro foro externo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

vandi injustè innocentem in iis, quæ irreparabilia sunt, Farin. *cit.* 9. 38. n. 30.

2. Resp. Secundò: in causis fidei. V. G. in sententiis interlocutoris admittitur appellatio, in Hispania quidem ad Inquisitorem Generalem appellandum; in aliis verò partibus ad Pontificem. Quod certum credit Castrop. n. 6. dum sententia lata à solo Inquisitore; quin &, si lata ab Episcopo & Inquisitore simul; quia appellatio semper fit ad delegantem. *c. super quæst. §. porrò. de off. delegat.* Inquisitor autem, sive solus, sive cum Episcopo sunt delegati Apostolici. Idem est, dum Episcopus solus procedit contra exemptos; dum verò Episcopus ratione officii & ex jure ordinatio procedit contra non exemptos in causa hæresis, etsi quoque appellandum ad Pontificem, utpote cujus sit causas graves terminare, probabilius esse sentiunt Farin. n. 240. Pegna &c. probabilitate tamen non carere, censet Castrop. *cit.* n. 6. posse appellari tam ad Metropolitanum, quam eo præterito ad Pontificem; sicut in aliis causis, juxta *c. si duobus. de appell. c. quovis. c. ad Romanam. 2. q. 6.* non obstante *c. majores. de Baptismo*; cum judicare de legitimitate appellationis in causis fidei non sit ita grave, ut præcisè auctoritatem Pontificis requirat, sicut licet eam requirit, dum quæritur, num hoc vel illud sit de fide, utpote cujus decisio summè necessaria Ecclesiæ, non tamen illam requirit, dum controversia est, num quis deliquerit contra fidem, quæ est quæstio potius facti quam juris, quæ ab aliis quoque, quam Pontifice decidi posset. Interposita tamen appellatione, quin & admitta in hac vel illa causa interlocutoria, poterit procedere contra appellantem Inquisitor, si ex alia causa appellans fuerit denunciatus; cum appellatio solum suspendat jurisdictionem in illa causa, in qua contingit appellatio, non in aliis, nisi fortè causa appellationis fuerit suspensio Judicis; tunc enim, quia ea procedit in aliis causis omnibus æqualiter, non potest Judex à quo compellere reum ad respondendum etiam in aliis causis, nisi fuerit causa aliqua adeò gravis, ut gravitate & manifestatione reus condemnatus existat, Castrop. *l. c. n. 7.* juxta *c. proposuit. de appell. in fine.*

Quæst. 198. Hæreticus absolutus pro foro conscientie an & qualiter adhuc puniri possit pro foro externo?

Resp. Hæreticus absolutus pro foro conscientie seu penitentiali ab Episcopo vel alio confessorio, privilegium speciale ad hoc habente, si postea accusetur de hæresi in foro externo, non evadit poenas fori illius, etiam si ei penitentia publica aliqua injuncta fuerit in foro conscientie; quia utrumque judicium tendit ad diversos fines, penitentia nempe imposita in foro interno ad hoc, ut satisfiat Deo, & ut medicina propriæ salutis poena fori externi ad vindictam publicam, ut satisfiat reipublicæ, quam reus malo exemplo offendit. Sanch. *l. 2. inst. c. 12. n. 7.* Barbol. *p. 2. de off. Episc. alleg. 40. n. 29.* Pirh. *h. t. n. 44. in fine.* Laym. *l. 1. tr. 5. p. 1. c. 7.*

Quæst. 199. Ab hæresi annexaque ei excommunicatione an & qualiter absolvi possint Episcopi?

1. **R**esp. Primò: ab hæresi occulta (per quam hic non intelligitur ea, quæ per testes probari nequit, sed ea, quæ non est publica seu notoria, qualis est, quæ etsi ab aliquibus sciatur, & probari possit, non tamen scitur à majore parte parochiæ, communitatis, in qua sunt saltem decem personæ.

Sanch. *l. c. n. 19.* Azor. *p. 1. l. 8. c. 10. q. 9.*) annexaque ei excommunicatione, uti & in casibus Papæ reservatis subditos suos (quo nomine veniunt, sive in ejus diocesi domicilium habeant, sive tunc anni parte resideant, sive transeunter existant, cum etsi tam ampla subjectio non probetur in materia dispensationis, tamen in materia absolutionis à censuris & casibus sententia est receptissima. Castrop. n. 8. citatis pluribus aliis) in foro interno absolvere possunt Episcopi per se ipsos tantum, ut Vicarium ab ipsis specialiter ad hoc deputatum, ut constat ex Trid. *Sess. 24. c. 6. de reformat.* Per Episcopos autem intelliguntur Episcopi, qui subditos habent in propria diocesi, si electi sint & confirmati, etsi non consecrati, & quo ad absolutionem ab excommunicatione, etsi Sacerdotes non sint; cum absolutio ab excommunicatione non sit absolutio Sacramentalis, etiam si fiat in foro conscientie tantum, sed actus jurisdictionis, Sanch. *l. c. c. 11. n. 3.* Barb. *l. c. allegat. 39. n. 2.* Gutt. *de matr. c. 49. a. n. 16.* Pirh. *h. t. n. 38.* Castrop. *tr. 4. d. 4. p. 3. §. 1. n. 2.* qui tamen cum Sanch. n. 2. Barb. n. 3. Suar. *de censur. d. 41. f. 2. n. 6.* Garc. *de benef. p. 7. c. 11. n. 23.* addit, requiri necessarè ad hanc potestatem, ut sint Episcopi illarum regionum, in quibus Tridentinum receptum est; cum media hæc receptione concedatur illis hæc potestas. Restringeretur etiam hæc Episcoporum potestas per particulas illas decreto Trid. insertas: *in diocesi sua*: ita ut ab hæresi absolvi nequeant, nisi in sua diocesi existant, non quidem ex eo, quod Episcopus existens extra suam diocesim absolvi nequeat suum subditum, cum absolutio sit actus jurisdictionis voluntarie, quæ extra proprium territorium erga subditos exerceri potest; sed quia Papa potuit ac voluit conditiones quasdam apponere in concessione hujus potestatis absolvi ab hæresi sine correctione & abrogatione juris communis, vi cuius non habent Episcopi potestatem absolvi à delictis Pontificalis reservatis, ut nimirum absolutionem ab hæresi darent, non nisi in sua diocesi existentes. Ita Henric. *l. 14. de irregul. c. 20. n. 2.* Rodriq. *Tom. 2. c. 69. n. 1.* Barb. *cit. alleg. 39. n. 1.* Castrop. *l. c. n. 13.* Pirh. *h. t. n. 39.* Probabilius quoque videtur potestatem hanc competere Capitulo Sede vacante, exercenti jurisdictionem Episcopalem ordinariam per Vicarium à se deputatum, ut tenent Sanch. *l. 2. mor. c. 11. n. 4.* Garc. *l. c. n. 22.* Ventrigl. *Tom. 2. annot. 15. §. 2. n. 15.* citarique ab eo Barb. *de Can. & dignit. c. 42. n. 82.* (qui etiam n. 62. testatur, pro hac opinione stetit S. Congregat. Conc. 3. Decemb. 1633.) Dian. *resol. mor. p. 7. tr. 2. resol. 3.* Merolt. *Tom. 2. c. 6. & Tom. 3. c. 7. n. 51.* Pirh. *h. t. n. 38.* quos secutus fui in *meo Vicario Episc. q. 477.* Contrarium sentientibus Suar. *Tom. 4. de penit. d. 30. f. 2. n. 4.* Bonac. *d. 7. q. 5. p. 1.* Ledesma *Tom. 2. sum. tr. 1. c. 6. post 20. concl. diffic. 5.* Castrop. *l. c. n. 3.* ex ea ratione, quod Trid. *l. c.* specialiter hæc potestatem absolvi ab hæresi tribuat Episcopis, & expressis verbis neget eam eorum Vicariis, quam rationem à me satis dilutam vide *l. c.* nimirum quia Capitulum sede vacante non sit propriè Vicarius Episcopi, quia solum eandem, quam Episcopus defunctus habuit potestatem, habeat, exercetque per Vicarium aliquem à se constitutum; ac ita Vicarius hic loco Episcopi per seipsum absolvat, quod non potest Capitulum. Quin & sicut Episcopus, etsi suo modo dependenter à Capitulo, quatenus nimirum institutus est ab eo in talem sui Vicarium, potest eam potestatem concedere alteri, us